

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Ouderbijdragen (LBIO) nadat zijn ex-echtgenote op 17 juli 2006 had verzocht om de inning van de kinderalimentatie over te nemen in verband met een achterstand:

- onvoldoende heeft gereageerd op verzoekers correspondentie aan het LBIO;
- de beschikking van de rechtbank ten aanzien van de indexering onjuist heeft uitgevoerd;
- verzoekers betalingsbewijzen (aanvankelijk) niet heeft geaccepteerd;
- te snel is overgegaan tot het leggen van loonbeslag;
- dit loonbeslag heeft gecontinueerd ondanks inhoudelijk verweer hiertegen;
- beloften om verzoeker terug te bellen niet is nagekomen;
- niet bereid is gebleken de door verzoeker in verband met de beslaglegging gemaakte advocaten- en andere kosten te vergoeden

Beoordeling

Algemeen

In januari 2006 diende verzoekers voormalige echtgenote, Mevrouw D., een verzoekschrift tot echtscheiding in. In verband daarmee bepaalde de rechtbank Zwolle Lelystad bij beschikkingen van 24 februari 2006 en 13 september 2006 onder meer dat verzoeker maandelijks bij vooruitbetaling diende bij te dragen in de kosten van verzorging en opvoeding van zijn dochter.

Als er volgens de onderhoudsgerechtigde, in dit geval mevrouw D., sprake is van een achterstand in het betalen van de kinderalimentatie, dan kan die het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) verzoeken om de inning daarvan over te nemen. De onderhoudsgerechtigde moet dan wel aannemelijk hebben gemaakt dat de onderhoudsplichtige binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek tekort is geschoten in zijn verplichting ten aanzien van ten minste één periodieke betaling (Artikel 1:408 van het Burgerlijk Wetboek; zie Achtergrond, onder 1.)

I. Ten aanzien van de correspondentie en het terugbellen

Bevindingen

1. Op 7 december 2006 stuurde het LBIO verzoeker een brief met de mededeling dat mevrouw D. het LBIO had verzocht om de inning van de kinderalimentatie over te nemen, omdat verzoeker volgens haar de betalingsverplichting niet of onvoldoende was nagekomen. De brief bevatte verder onder meer de berekening van een achterstand van € 1350, opgemaakt aan de hand van de aldaar bekende gegevens, het verzoek om het achterstallige bedrag binnen veertien dagen alsnog over te maken en/of om binnen 21 dagen met bewijsstukken aan te tonen dat aan de betalingsverplichting was voldaan. De bijlage bij de brief bevatte onder meer de informatie dat verrekening met eventuele andere vorderingen niet was toegestaan, behalve als de ontvangstgerechtigde ouder het LBIO schriftelijk, gedateerd en ondertekend had bevestigd daarmee akkoord te gaan. Verzoeker reageerde hierop bij brief van 19 december 2006 met een overzicht van de te betalen en betaalde bedragen. Hij vermeldde in het overzicht onder meer een bedrag van € 890; dit bedrag was door de Belastingdienst ten onrechte op de rekening van mevrouw D. gestort en was door haar gehouden als voorschot op de alimentatie.

2. Op 18 januari 2007 stuurde het LBIO verzoeker opnieuw een brief, omdat verzoeker niet op de eerdere brief zou hebben gereageerd. Volgens deze brief bedroeg de achterstand € 1271,75, waarbij werd uitgegaan van een door de wettelijke indexering verhoogd maandelijks bedrag (€ 270 + € 4,86). Daarop nam verzoeker telefonisch contact op met het LBIO. Volgens verzoeker verzekerde het LBIO hem in dat telefoongesprek dat zijn brief van 19 december met bijlagen wel was ontvangen en dat de laatste brief als ongeschreven kon worden beschouwd.

3. Het LBIO erkende bij de afdoening van een klacht van verzoeker over het voorgaande dat in de brief van januari 2007 verzoekers schrijven van 19 december 2006 niet was genoemd en dat ook met de inhoud daarvan geen rekening was gehouden. Het LBIO achtte daarom de klacht over het onvoldoende reageren op correspondentie gegrond.

Ook verzoekers klacht over het niet nakomen van beloften om terug te bellen achtte het LBIO gegrond, omdat verzoeker inderdaad niet was gebeld om de zaak met hem door te spreken. In zijn dossier was weliswaar geen telefoonverslag met een toezegging om verzoeker te bellen aangetroffen, maar mogelijk had een medewerkster deze toezegging mondeling gedaan. Het LBIO gaf aan dat het te woord staan van klanten de voortdurende aandacht had.

Beoordeling

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit brengt onder meer mee dat een bestuursorgaan bij de in een bepaalde kwestie ontvangen informatie alert dient te zijn op mogelijke misvattingen en daarop zo snel mogelijk met een duidelijke uitleg dient te reageren.

5. Het LBIO erkent op dit punt steken te hebben laten vallen. Deze valse start in het contact tussen verzoeker en het LBIO heeft uiteindelijk tot voor verzoeker verstrekking gevolgen geleid, die wellicht hadden kunnen worden voorkomen als het LBIO verzoeker tijdig duidelijk had geïnformeerd.

De gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de indexering

Bevindingen

1. Bij beschikking van 13 september 2006 bepaalde de rechtbank dat verzoeker met ingang van de datum van inschrijving van die beschikking in de registers van de burgerlijke stand een bedrag van € 270 per maand aan bijdrage diende te voldoen, en dat die bijdrage met ingang van 1 januari 2008 van rechtswege zou worden verhoogd met het dan ingaande wettelijke indexeringspercentage. Op 23 oktober 2006 werd de beschikking ingeschreven in de registers.

2. In de brief van het LBIO van 18 januari 2007 werd bij de berekening van de achterstand in betalingen uitgegaan van een door de wettelijke indexering verhoogd maandelijks bedrag (€ 270 + € 4,86).

3. Het LBIO heeft onderkend dat bij de berekening van de hoogte van de bijdrage op dit punt fouten zijn gemaakt, onder meer door uit te gaan van een indexering met ingang van 1 januari 2007, terwijl de rechtbank had bepaald dat deze eerst vanaf 1 januari 2008 zou gelden. Het achtte verzoekers klacht echter ongegrond, omdat deze fout in april 2007 reeds was hersteld.

Beoordeling

4. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat bestuursorganen gevolg geven aan rechterlijke uitspraken.

5. Hiervoor onder I is al vastgesteld dat het LBIO mogelijk met een adequate reactie op verzoekers eerste brief het tijt ten goede had kunnen keren. Het was daarom voor verzoeker extra pijnlijk dat in de loop van het proces ook nog eens fouten zijn gemaakt door voorbij te gaan aan de uitspraak van de rechter van 13 september 2006. Dat deze fout in april 2007 alsnog werd gecorrigeerd doet daaraan niet af.

De gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van de betalingsbewijzen

Bevindingen

1. Verzoeker stuurde het LBIO op 19 december 2006 bij zijn brief een aantal uitdraaien van internetbankieren, waarop de betalingen aan mevrouw D. waren vermeld. In reactie op een nota van het LBIO van 16 maart 2007 met een totaal bedrag van € 1019, met een aangehechte acceptgirokaart ten bedrage van € 0, deelde verzoeker het LBIO op 20 maart 2007 onder verwijzing naar zijn eerdere brief en het telefonisch contact schriftelijk nogmaals mee dat hij zijns inziens aan zijn verplichtingen had voldaan.

2. Op 22 maart 2007 schreef het LBIO verzoeker dat zijn betalingen niet konden worden meegerekend, omdat hij deze niet door middel van een kopie van een bankafschrift had aangetoond en op 10 april 2007 voegde het LBIO daaraan toe dat de uitdraaien van internetbankieren niet als duidelijk bewijs van betaling konden worden gebruikt, dat verzoeker geen rechten kon ontleen aan een telefonische toezegging, en dat pas rekening gehouden kon worden met het verrekenen van het bedrag van de Belastingdienst, als mevrouw D. daarvoor een toestemmingsverklaring had afgegeven.

Wat betreft verzoekers betalingen merkte het LBIO nog op dat de opsomming daarvan in de brief van 19 december 2006 correct was geweest, met uitzondering van de € 890 die verzoeker had verrekend, nu mevrouw D. had aangegeven daarmee niet akkoord te gaan.

3. Het LBIO achtte de klacht over de betaalbewijzen gegrond: het standpunt was inmiddels gewijzigd in die zin dat uitdraaien van internetbankieren onder omstandigheden wel als betaalbewijzen worden geaccepteerd: dit soort bewijzen worden wel geaccepteerd wanneer het werkelijk alimentatiebetalingen betreft en de ontvangstgerechtigde tegen de afboeking van deze bedragen op de alimentatievordering geen bezwaar maakt. Het LBIO merkte in de reactie op de klacht verder op dat bepaalde (op de uitdraaien vermelde) betalingen niet als zodanig waren meegerekend, omdat het aanvankelijk niet duidelijk was geweest dat die als kinderalimentatie dienden te worden beschouwd; verzoeker werd geadviseerd dat voortaan duidelijk bij de boeking te vermelden.

Boordeling

4. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit houdt onder meer in dat een bestuursorgaan duidelijk dient aan te geven waarom bepaalde betalingsbewijzen niet als zodanig worden geaccepteerd.

5. Nu staat voorop dat alle partijen gebaat zijn bij volstreekte duidelijkheid op dit punt, en niet in het minst het LBIO, dat voor een juiste uitvoering van de taak afhankelijk is van de door de andere betrokkenen verstrekte informatie. Deze informatie moet volstrekt helder zijn. Het probleem zat hem, zoals uit de reactie op de klacht viel op te maken, niet zozeer in de vorm van de bewijslevering, maar in het ontbreken van de duidelijke beschrijving dat

de betalingen bedoeld waren als alimentatie.

Uit de brief van het LBIO van 1 november 2007 kan worden opgemaakt dat niet zozeer de vorm van de geleverde bewijsstukken - de uitdraaien - als wel het gebrek aan een duidelijke omschrijving bij de betalingen voor het LBIO van doorslaggevend belang is geweest om deze niet (zonder meer) te accepteren als alimentatiebetalingen. De voorwaarden waaronder het LBIO dit soort betaalbewijzen thans wel accepteert bevestigen dit nog eens.

Al met al kan ook hier weer worden geconcludeerd dat als het LBIO al in de brieven van maart en april 2007 niet alleen had meegedeeld dat verzoekers betalingsbewijzen niet werden geaccepteerd maar tevens had vermeld wat er aan de door verzoeker overgelegde bewijzen schortte, de zaak naar alle waarschijnlijkheid nog naar ieders tevredenheid had kunnen worden gesloten. Nu dit niet is gebeurd, is gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

De gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

IV. Ten aanzien van het loonbeslag

1. Per brief van 22 maart 2007 deelde het LBIO verzoeker mee dat werd overgegaan tot inning van de kinderalimentatie vanaf de maand mei 2006, omdat hij onvoldoende had aangetoond dat hij de verschuldigde bijdrage aan mevrouw D. had betaald. Het LBIO deelde daarbij mee dat geen rekening werd gehouden met onderlinge verrekeningen, zoals het bedrag van de Belastingdienst; de achterstand bedroeg volgens de laatste berekening € 1853,45 (€ 1685 + € 168,33 aan opslag). Het LBIO liet tevens weten dat, ook als verzoeker alsnog rechtstreeks de alimentatie zou betalen, hij evengoed opslagkosten aan het LBIO verschuldigd zou zijn. Verzoeker liet per omgaande weten het er niet mee eens te zijn; hij schreef onder meer dat alle betalingen, inclusief het bedrag van de Belastingdienst, door mevrouw D. en haar advocaat stilzwijgend akkoord waren bevonden; ook wees hij er op dat de rechtbank een bedrag van € 270 had bepaald, en niet van € 274, 86. Voorts schreef hij dat hij de betalingen vooralsnog rechtstreeks aan mevrouw D. zou voldoen.

2. Op 10 april 2007 schreef het LBIO verzoeker dat met ingang van april 2007 daadwerkelijk werd overgegaan tot overname van de inning van de betalingen, met verhoging van 10% wettelijke opslagkosten, die tevens golden ten aanzien van de achterstand en aangepast aan de indexering naar het jaar 2008. Het LBIO liet verder onder andere weten dat de uitdraaien die verzoeker had gestuurd niet konden worden gebruikt als duidelijk bewijs van betaling, dat verzoeker geen rechten kon ontlenen aan een telefonische toezegging, en dat pas rekening gehouden kon worden met het verrekenen van het bedrag van de Belastingdienst, als mevrouw D. daarvoor een toestemmingsverklaring had afgegeven.

Verzoeker reageerde op 7 mei 2007. Hij schreef onder meer dat hij de Belastingdienst had verzocht het bedrag (€ 890) terug te vorderen van mevrouw D. en aan hem over te maken; na ontvangst zou hij dit alsnog overmaken als alimentatie; blijkens een brief van 3 mei 2007 van het LBIO was men hiervan al op de hoogte en blijkens een bankafschrift had verzoeker de € 890 op 22 mei 2007 aan mevrouw D. overgemaakt.

3. Op 12 juli 2007 ontving verzoekers werkgever bericht dat maandelijks loonbeslag zou worden gelegd. Verzoeker verzocht daarop op 13 juli 2007 het LBIO per faxbericht om het loonbeslag ongedaan te maken, omdat er zijns inziens geen sprake was van een betalingsachterstand; hij verweet het LBIO onder meer de volslagen willekeur, een gebrekkige motivering en de weigering om betalingen via verrekening mee te nemen. Het LBIO zond verzoeker op 19 juli 2007 een kennisgeving van het loonbeslag en schreef in reactie op het faxbericht onder meer dat men niet aan het verzoek tegemoet kon komen, omdat hij dan wel betaalbewijzen had overgelegd van rechtstreekse betalingen aan mevrouw D., maar dat hij niet was tegemoetgekomen aan het verzoek om een aanvang te maken met betalingen aan het LBIO inclusief de wettelijk verschuldigde opslagkosten.

4. Verzoeker riep vervolgens de hulp in van een advocaat, die in een brief van 23 mei 2007 alles nog eens op een rijtje zette met de mededeling dat er volgens verzoeker geen sprake was (geweest) van een betalingsachterstand, dat de inning onterecht was overgenomen, dat verzoeker de betalingen rechtstreeks aan mevrouw D. had gedaan en zou blijven doen; de advocaat verzocht om onmiddellijke opheffing van het loonbeslag.

Het LBIO reageerde per kerende post en legde onder meer uit vanaf welke datum de achterstand in betalingen gold en waaruit die bestond, en waarom geen rekening kon worden gehouden met de verrekening. Als bijlage bij de brief stuurde het LBIO een actueel saldo-overzicht mee.

5. Naar aanleiding van de reactie van het LBIO nam verzoekers gemachtigde op 26 juli 2007 telefonisch contact op en vroeg om nadere uitleg. Bij die gelegenheid werd toegezegd dat een en ander nog eens zou worden bekeken. Omdat echter tevergeefs werd gewacht op een nadere reactie van het LBIO, diende verzoeker op 4 september 2007 een klacht in bij de Nationale ombudsman; de klacht werd doorgestuurd aan het LBIO, met het verzoek om deze eerst zelf te behandelen.

6. De klacht over het (continueren van het) loonbeslag achtte het LBIO niet gegrond: het loonbeslag was terecht gelegd en gecontinueerd, omdat verzoeker immers geen betalingen had overgemaakt aan het LBIO; hierover, en over de criteria voor beëindiging van het loonbeslag en de verschuldigde opslagkosten, was verzoeker op 19 juli 2007 nogmaals geïnformeerd. Ook de klacht over het in rekening brengen van opslagkosten achtte het LBIO niet gegrond, omdat immers wel sprake was geweest van een achterstand nu het vermeende akkoord omtrent de verrekening niet was onderbouwd met documenten of verklaringen.

7. Het LBIO legde in de reactie ook uit wat de oorzaak was geweest van het verschil in de diverse berekeningen en kon zich, omdat dit niet eerder duidelijk was verklaard, verzoekers weerstand om aan het LBIO te betalen wel voorstellen. Het bleef erbij dat ten tijde van de overname sprake was geweest van een achterstand, en dat de inning terecht was geweest. Het LBIO deelde mee dat, omdat een aantal klachten gegrond werd geacht, verzoeker uit coulanceoverwegingen niet aan de beëindigingscriteria werd gehouden; omdat de achterstand inmiddels was aangezuiverd werd het loonbeslag opgeheven en werden hem slechts minimale opslagkosten in rekening gebracht.

8. Verzoeker was het niet eens met de conclusies van het LBIO en wendde zich op 9 november 2007 opnieuw tot de Nationale ombudsman. Hij meende dat van een overheidsorganisatie die de bevoegdheid heeft om dwangmiddelen in te zetten, een grotere zorgvuldigheid mocht worden verwacht; hij verweet het LBIO met name dat het alvorens over te gaan tot loonbeslag, hem niet had geïnformeerd dat het probleem lag bij de interpretatie van de belastingteruggave en hem niet om nader bewijs had gevraagd.

Beoordeling

9. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit brengt met zich mee dat het LBIO ter incasso van kinderalimentatie slechts beslag mag leggen op iemands loon of uitkering, als de onderhoudsplichtige in gebreke is gebleven om aan te tonen dat er geen sprake is van een betalingsachterstand, en als de onderhoudsplichtige ondanks herhaalde aanmaningen door het LBIO niet de volledige betalingsachterstand heeft voldaan.

10. Zoals hiervoor al is opgemerkt, was er sprake van een betalingsachterstand en nam het LBIO op 1 mei 2007 dus terecht de inning over. Aan het einde van die maand was het probleem ten aanzien van het bedrag van de Belastingdienst weliswaar opgelost, maar verzoeker bleef vasthouden aan zijn standpunt en voldeed niet aan zijn verplichting door de betalingen inclusief opslag te voldoen aan het LBIO. Het LBIO heeft uiteindelijk - in juli 2007, dus ruim een half jaar nadat verzoeker voor het eerst was aangeschreven en in de gelegenheid was gesteld opheldering te verschaffen - loonbeslag laten leggen. Nadat de achterstanden waren aangezuiverd heeft het LBIO zonder verzoeker aan de beëindigingscriteria te houden, het loonbeslag onmiddellijk opgeheven. Het LBIO is dus niet te snel is geweest met het inzetten van dit middel en heeft het evenmin te lang gecontinueerd. De gedraging is op dit punt behoorlijk.

V. Ten aanzien van de kostenvergoeding

Bevindingen

1. Verzoeker verzocht het LBIO tevens om alle kosten voor de door hem ingeroepen rechtshulp te vergoeden. Hij liet weten dat hij grote financiële schade van enkele duizenden euro's had geleden: niet alleen door de advocaatkosten, maar ook omdat hij niet meer aan zijn betalingsverplichtingen had kunnen voldoen, met als gevolg dat een tweetal schuldeisers zijn faillissement had aangevraagd. Het LBIO wees dit verzoek af, onder verwijzing naar het standpunt van de Nationale ombudsman, dat het in het maatschappelijk verkeer niet ongebruikelijk is dat men geringe kosten als gevolg van het handelen van anderen, zoals ook bestuursorganen, zelf draagt, en dat dit uitgangspunt onder meer uitzondering kan lijden wanneer sprake is van onevenredig nadeel voor de betrokkene. Het LBIO meende dat verzoeker niet had hoeven over te gaan tot het inschakelen van een advocaat om het LBIO de incassoprocedure te laten beëindigen als hij eerder gebruikt had gemaakt van de mogelijkheid om een klacht in te dienen: deze eenvoudige door de klager zelf te voeren procedure is gericht op herstel van eventuele fouten. Verzoeker was over deze mogelijkheid al geïnformeerd via het informatieblad dat hem als bijlage bij de brief van 7 december 2006 was gestuurd.

Beoordeling

2. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering.

3.1. Het LBIO werpt verzoeker tegen dat hij in plaats van een advocaat in te schakelen, niet een klacht heeft ingediend. De Nationale ombudsman kan zich hierin niet vinden. Immers, verzoeker heeft zich na ontvangst van de brief van het LBIO van 18 januari 2007 al telefonisch beklaagd en ook daarna nog diverse keren schriftelijk zijn bezwaren tegen de gang van zaken geuit. Het LBIO heeft deze uitingen van ongenoegen niet als klacht herkend en behandeld. Onder die omstandigheden kan hem niet worden tegengeworpen dat hij niet eerst zelf een klacht heeft ingediend alvorens een advocaat in de arm te nemen. Dit argument kon daarom niet worden gebruikt om het verzoek om kostenvergoeding af te wijzen.

3.2 Verder gaat het hier, gelet op de brief van verzoeker van 9 november 2007, kennelijk om meer dan geringe kosten. Het LBIO gaat hier in de reactie op de klacht niet op in, maar verwijst slechts naar het eerder ingenomen standpunt.

Al met al acht de Nationale ombudsman de overwegingen die het LBIO ten grondslag legt aan de afwijzing onvoldoende onderbouwd. Het LBIO heeft dan ook gehandeld in strijd met het motiveringsbeginsel.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk. Dit geeft de Nationale ombudsman ook op dit punt aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

Slotbeschouwing

Het LBIO handelt op het verzoek van een onderhoudsgerechtigde: indien die aangeeft dat er sprake is van een achterstand, dan komt het LBIO in principe in actie. In dit geval was er kennelijk sprake van een achterstand, in hoofdzaak ten bedrage van de belastingteruggave die kennelijk ten onrechte aan mevrouw D. was overgemaakt. Verzoeker ging ervan uit dat dit als betaling van alimentatie kon worden beschouwd, omdat mevrouw D. hiermee stilzwijgend akkoord zou zijn gegaan. Er was echter geen schriftelijke verklaring van mevrouw D. omtrent de verrekening. Omdat verzoeker op verzoek van het LBIO niet alsnog had voldaan aan zijn verplichtingen, werd dan ook na een aanvankelijk aanschrijven met een verzoek om informatie, uiteindelijk overgegaan tot inning door middel van loonbeslag inclusief opslagkosten. Vanuit het oogpunt van rechtmatigheid heeft het LBIO juist gehandeld. Zoals hiervoor is gebleken betekent dit echter niet zonder meer dat de daaraan voorafgaande gedragingen van het LBIO de toets van behoorlijkheid kunnen doorstaan. In dit geval had de overname van de inning en vervolgens het leggen van het loonbeslag wellicht kunnen worden voorkomen indien het LBIO direct na ontvangst van verzoekers brief van 19 december 2006 en in elk geval na diens reactie op 20 maart 2007 op de brief van 16 maart 2007, contact met hem had opgenomen om hem duidelijk te maken wat van hem werd verlangd en dan met name waar het de verrekening van het bedrag van de belastingteruggave aangaat- een akkoordverklaring van het verrekenende bedrag overleggen, dan wel alsnog het bedrag overmaken -, want daar lag immers, zoals zowel het LBIO als ook verzoeker later ook heeft aangegeven, in de eerste plaats de aanleiding voor het LBIO om actie te ondernemen. Het LBIO had weliswaar die informatie verstrekt middels een bijlage, en in een later stadium nog eens aangestipt in de brief van 22 maart 2007, maar kennelijk was dit voor verzoeker niet toereikend. Als het LBIO hierop alert was geweest en alsnog duidelijkheid had verschaft door bijvoorbeeld even de telefoon te pakken, dan had een hoop narigheid voor verzoeker kunnen worden voorkomen en niet in het minst omdat in het verdere verloop ook nog het één en ander niet goed is gegaan.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, is

gegrond ten aanzien van:

- het reageren op correspondentie en het terugbellen, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;
- het uitvoeren van de indexering, wegens schending van het vereiste van rechtszekerheid;
- het afwijzen van het verzoek om schadevergoeding, wegens schending van het motiveringsvereiste.

Ten aanzien van het leggen en continueren van het loonbeslag is de klacht niet gegrond

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft het LBIO in overweging om verzoeker in de gelegenheid te stellen zijn verzoek om kostenvergoeding nader te onderbouwen en om hierop een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van het oordeel van de Nationale ombudsman.

Onderzoek

Op 14 november 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer J. te Almere, met een klacht over een gedraging van Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directeur van het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen LBIO en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Noch verzoeker noch het LBIO gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Brieven van het LBIO aan verzoeker van 7 december 2006, 18 januari 2007, 22 maart 2007, 10 april 2007, 19 en 25 juli 2007, 5 september 2007;

Brieven van verzoeker aan het LBIO van 19 december 2006, 20 en 22 maart 2007, 7 mei 2007, 23 juli 2007, 1 november 2007;

Verzoekschrift van 9 november 2007;

Standpunt LBIO van 14 januari 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

Artikel 1:408

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief.

6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien

een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.

(...)"

2. Besluit kostenopslag inning kinderalimentaties

Artikel 1, eerste lid

"Onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie, geschiedt het verhaal van kosten van invordering van uitkeringen tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie door verhoging van de uitkering, zoals deze in een rechterlijke beslissing is vastgelegd, met een bedrag per maand van € 11,34 dan wel ééntiende deel van de uitkering, indien dat deel meer is dan € 11,34."